

[Lone Dybkjær]

jeg nævnte, nemlig at det altså ikke drejer sig om at få det hele op på én gang.

Jeg skal vende tilbage til formen for den statslige deltagelse om et øjeblik, men allerede her sige, at jeg tror, det er nødvendigt, at vi definerer antallet af de blokke, vi vil ende med at udbyde. Det tror jeg er nødvendigt. Jeg er altså enig i, at vi udbyder det hele, men jeg tror ikke, vi skal have totalt løse ender på, hvor meget vi skal udbyde. Med andre ord: jeg mener, det er nødvendigt, at vi definerer, hvad administrationen kan klare, og hvad en statslig deltagelse kan gøre. Ellers tror jeg, vi står forhandlingsmæssigt svagt.

Formen for den statslige deltagelse mener jeg egentlig hænger sammen med en lang række andre spørgsmål, som vi mere eller mindre har til behandling, altså spørgsmål vedrørende det statslige og mere forretningsmæssige engagement i olie- og gassektoren. Jeg vil godt sige, at det radikale venstre finder, at vi har lovlig mange bolde i luften i øjeblikket, og at det er betænkeligt at have så mange bolde i luften på dette felt.

Det er naturligt nok spørgsmålet om eksplorationen, efterforskningen, som drøftes i dag. Her mener regeringen tilsyneladende, at der skal oprettes et nyt, selvstændigt, statsligt selskab, men jeg synes godt, man kunne spørge: hvad er der i vejen med det eksisterende selskab? Det er der nemlig ikke sagt noget særligt om. Jeg er helt klar over, og det har det radikale venstre også sagt tidligere, at det naturligvis er nødvendigt, at vi får mere styring på det statslige selskab – derfor har vi også lovforslag herom til behandling – men jeg er ikke overbevist om, at man ikke kan bygge videre på det eksisterende selskab, og jeg synes i øvrigt ikke, det er frygtelig perspektivrigt, at den borgerlige regering blot kommer og foreslår et nyt statsligt selskab.

Det næste spørgsmål drejer sig om udnyttelse af optionsolien. Det må også ses i tilknytning til spørgsmålet i dag om efterforskningen. Ganske vist har vi endnu ikke fået noget olie op, men det er dog det, vi står her for i håbet om at kunne få på et tidspunkt. Jeg mener egentlig ikke, vi har fundet nogen løsning på det spørgsmål. Jeg skal ikke afvise, at der var problemer med det forslag, som D.O.N.G. kom med, men jeg synes altså ikke, vi har fået et tilfredsstillende svar på spørgsmålet: hvordan udnytter vi så den køberetsolie, som vi har mulighed for? Det me-

ner jeg vi må drøfte. D.O.N.G. havde et udspil, men jeg synes altså, vi savner et andet svar fra energiministerens side end blot, at det er ikke godt nok, og det kan vi ikke acceptere. Vi må arbejde betydelig mere aktivt med, hvordan vi vil udnytte den køberetsolie. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi får det klarlagt i forbindelse med, at vi drøfter netop disse koncessioner.

Vi har som bekendt – og det hænger sammen med olien og gassen på Nordsøen – et gasprojekt, og jeg må nok sige, at formanden for det energipolitiske udvalg, et medlem af ministerens parti, yder sine konstruktive bidrag til, at der uafsladelig bliver sat spørgsmålstegn ved det projekt. Det finder det radikale venstre meget beklageligt, og jeg kan ikke se, til glæde for hvem det er. Det er i hvert fald ikke for samfundet som helhed. Det er muligt, at det kan være det for nogle enkelte fjernvarmeforbrugere, for at sige det ret direkte. Jeg tror, vi har fået lavet en ret fortvivlet struktur på det område. Den tidligere energiminister var meget loyal over for den struktur, som en tidligere venstreenergiminister havde forhandlet sig frem til, og det kan jeg såmænd godt forstå at den tidligere energiminister var.

Vi prøvede at lave et forslag om at maksimere gasprisen i et forsøg på at forbedre salget, men det er altså ikke tilstrækkeligt. Jeg er bange for, at vi nu kommer til at tage den drøftelse op igen og sige: hvad kan vi gøre for at sikre dette projekt? For det står i fare, sådan som det går i øjeblikket, navnlig med de mange politiske angreb, der er på projektet. Jeg har ikke nogen færdig løsning på det, men jeg mener, at vi er nødt til også i denne runde at få det diskuteret igennem og så kigge på måske at få styrket salgssiden i forbindelse med naturgassen, hvis det virkelig er der, der er noget galt.

Endelig er der lovgivningen om D.O.N.G., som jeg ikke skal tvære yderligere i, men som naturligvis hænger sammen med hele den diskussion, vi fører i dag.

Det radikale venstre er ikke tilhænger af, at vi får nogle ustyrlige selskaber og stater i staten og offentlige selskaber, der vokser, uden at der er forretningsmæssig baggrund bag ved det, men vi har, som jeg også tidligere har sagt, alle dage været tilhængere af et stærkt offentligt engagement i energisektoren, ligesom vi har det i en lang række andre sek-